

РЕШЕНИЕ

№ 26779

гр. София, 07.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7928** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Й. К. А., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], [жилищен адрес] съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221723004311-091-001/18.03.2024 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) С. - възложил ревизията, и Ц. К. Х. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията, частично потвърден с решение № 906/01.07.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, поправено с решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 952 от 10.07.2024 г., с който РА са определени задължения на Й. К. А., на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК, за задължения на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД, в общ размер на 46 664.38 лв. (главница и лихва).

С жалбата се оспорва РА с твърдения, че същият е незаконосъобразен и необоснован поради издаването му в противоречие със събраните в хода на ревизията писмени доказателства, разпоредбите на ДОПК, както и на практиката на Върховен административен съд. По същество се оспорват констатациите и изводите в РА и в Решение № 906/01.07.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място], въз основа на които са определени данъчни задължения на Й. К. А., на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК, за установени задължения на „Булмед Експорт 1“ ЕООД. Твърди се, че в случая не е доказана нито една от предпоставките от фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК, извън качеството на ревизираното лице на управител на дружеството „Булмед Експорт 1“ ЕООД. Твърди се, че е останало недоказано от органите по

приходите при издаване на процесния РА укриването на факти и обстоятелства като елемент от състава на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, както и наличието на причинна връзка между действията на Й. А., в качеството ѝ на управител на дружеството „Булмед Експорт 1“ ЕООД, и невъзможността да бъдат събрани установените публични задължения на това дружество с издадения му РА. Жалбоподателят поддържа, че подаването на ГДД с неверни данни, изразяващо се в недеклариране на всички реализирани приходи с цел намаляване на задължението за корпоративен данък от „Булмед Експорт 1“ ЕООД, само по себе си не представлява укриване на факти и обстоятелства от страна на управителя по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, като същото се отнася и по отношение на подадените СД по ЗДДС. Твърди, че не е съобразено в РА, а и в потвърждаващото го решение на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място], че за прилагането на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК релевантна е пряката причинна връзка между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството, а такава връзка с декларираните данни в ГДД по ЗКПО и СД по ЗДДС не е доказана от органите по приходите. Оспорват се аргументите на органите по приходите, че прехвърлянето на дружествените дялове от жалбоподателката е във връзка с обосноваване на отговорността ѝ по чл. 19 от ДОПК, като се твърди, че само въз основа на това не може да се обоснове недобросъвестното поведение на ревизираното лице, което да води до невъзможност за събиране на установените с РА публични задължения. Възражава се срещу твърдението, че Й. А., като управител на „Булмед Експорт 1“ ЕООД, умишлено е декларирала ВОД и нереални доставки, за които е ползвано право на данъчен кредит, тъй като това са само „твърдения“ от органите по приходите в издадения на дружеството РА, който е издаден в период, в който Й. А. вече не е била управител на дружеството.

На следващо място, се оспорва като недоказано твърдението в РА и в решението на директора на ДОДОП - [населено място], че поведението на управителя е единствената причина за невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството. Самото прехвърляне на дяловете му не може да се квалифицира като укриване на факти и обстоятелства, тъй като лицето, което го извършва (управителя на дружеството) не е длъжно да обяви този факт пред НАП, каквото е изискването за отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а от представените доказателства не се установява, че правоприменикът А. Г. няма да продължи да развива търговската дейност на „Булмед Експорт 1“ ЕООД. Твърди се в тази връзка, че относими към преценката за наличие на пряка причинна връзка за реализирането на този резултат са: липсата на каквито и да е данни за финансовото състояние на дружеството към момента на установяване на задълженията му с РА; липсата на установяване към кой момент е настъпила невъзможността за събиране на установените с РА публични задължения на дружеството, както и липсата на каквито и да е действия от страна на приходните органи по предварително обезпечаване на събирането на тези вземания, каквато е и съдебната практика на Върховния административен съд по сходни случаи като решения по адм. д. № 8802/2020 г., 9788/2020 г., 1412/2020 г., 11972/2019 г., 5156/2019 г., 5683/2016 г. и др.

Накрая жалбоподателят поддържа твърдение, че принудителното изпълнение срещу управители и членове на органи на управление е свързано винаги с доказване от страна на публичните изпълнители на несъбираемост на задължението от съответното юридическо лице, като е необходимо е доказването на неуспешно проведено обезпечително, съответно изпълнително производство. Твърди, че съдебната практика е константна в становището си, че органите по приходите следва да са предприели всичко необходимо за събиране на вземанията от основния длъжник. Нещо повече, съгласно практиката на ВАС обективната невъзможност да се съберат задълженията за данъци/осигурителни вноски в резултат на това поведение на ръководен орган на съответното юридическо лице е предвидена в състава на правната норма, която не може да се

тълкува разширително, нито да се свързва със затрудняване или с ограничаване на възможността за принудително събиране на задължението. Позовава се на съдебна практика в тази връзка.

Иска се отмяна на РА и присъждане в полза на жалбоподателя на разноските по делото.

В проведени открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи в този смисъл. Поддържа, че не са събрани доказателства, които да обосновават личната отговорност на Й. А. за задълженията на юридическото лице, на което е била управител, тъй като се установява от писмените доказателства по делото, че данъчната администрация не е предприела всички необходими действия за погасяване на задълженията на дружеството, преди да пристъпи към ангажиране на личната отговорност на управителя. Претендира разноси по делото по представен списък.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли същата да бъде отхвърлена, като излага доводи, че не са оборени в хода на делото, включително чрез допуснатата съдебно-счетоводна експертиза констатациите на органите по приходите, подробно изложени в РА и решението на директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място]. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд – София град, III отделение, 70-ти състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221723004311-020-001/20.07.2023 г., връчена на 08.09.2023 г. по електронен път, издадена от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-84-22-00-630/18.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С., в качеството на заместник на И. М. Р., е възложено извършването на ревизия на Й. К. А. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД за корпоративен данък за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г., за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2018 г. до 30.09.2019 г., за данък по ЗДДС за периодите от 01.01.2018 г. до 28.02.2018 г., както и за задължителни осигурителни вноски за ДОО и УПФ за осигурители по КСО за периодите от 01.01.2018 г. до 30.09.2019 г. и здравни осигуровки за осигурители по ЗЗО за периодите от 01.01.2018 г. до 30.09.2019 г. Със заповеди № Р-22221723004311-020-002/ 24.07.2023 г., № Р-22221723004311-020-003/09.08.2023 г. и № Р-22221723004311-020-004/06.12.2023 г., издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е включен още един член на ревизиращия екип, удължен е срокът за извършване на ревизията и е допуснато изменение на обхвата на ревизираните периоди, както следва: за задължения на дружеството за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г., за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по ЗДДФЛ за периодите от 01.07.2017 г. до 31.10.2019 г., за данък по ЗДДС за периодите от 01.04.2017 г. до 28.02.2018 г., както и задължителни осигурителни вноски за ДОО и УПФ за осигурители по КСО за периодите от 01.08.2017 г. до 30.09.2019 г. и здравни осигуровки за осигурители по ЗОО за периодите от 01.08.2017 г. до 30.09.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221723004311-092-

001/20.02.2024 г., връчен на 27.02.2024 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-22221723004311-020-003/09.08.2023 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 09.04.2024 г. по електронен път. Ангажирана е отговорността на Й. К. А. по реда на чл. 19 от ДОПК за задължения на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД по ЗДДС, ЗКПО и за задължителни осигурителни вноски, ведно с лихви за забава, в общ размер на 124 228,29 лв.

С цел установяване на факти и обстоятелства за ангажиране на отговорността на Й. А. по чл. 19 от ДОПК са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани в ревизионния доклад. Същите се свеждат основно до събиране на данни за имущественото състояние на задълженото лице, включително за движението на парични средства по банковите сметки на жалбоподателката. На Й. К. А. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221723004311 -040-001 /17.08.2023 г. В отговор са представени писмени обяснения, с които заявява, че е упражнявала всички законови правомощия, заета е била с търговската дейност и управление на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД, запозната е с дейността на дружеството, както и със задълженията му, формирани от декларираните данни. Приложена е декларация за разкриване на банкова тайна.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД, приключила с издаването на Протокол № П-22220223183523-141- 001/06.12.2023 г. В отговор на връченото по реда на чл. 32 от ДОПК искане не са представени доказателства. Съгласно подадените годишни данъчни декларации, дейността на дружеството през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. е търговия на едро с фармацевтични стоки, медицинска техника и апаратура.

Установено е, че на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД е извършвана ревизия за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.01.2017 г. до 31.05.2018 г., приключила с влязъл в сила РА № Р-22220218003750-091-001/10.08.2021 г., с който са установени задължения за ДДС в размер на 52 951,48 лв. и лихви в размер на 22 727,69 лв.

Изготвени са Искания за представяне на документи и писмени обяснения от трето лице (ИПДПОТЛ) № П-22221723004311-041-001/26.09.2023 г. и № П-22221723004311-041-001/26.09.2023 г., с които са изискани счетоводни справки от „ЙЕТИ ПИВ“ ЕООД, както и неговия управителя - П. С. М., осигуряващи счетоводното обслужване на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД. Приложени са писмени обяснения и оборотни ведомости за 2018 г. и 2019 г. При извършена проверка в базата данни на НАП е установено, че справките-декларации по ЗДДС са подавани по електронен път от Р. С. М., на чието име са издадени електронни подписи.

Въз основа на декларация, с която жалбоподателката дава съгласие за разкриване на банкова тайна, и на основание чл. 62, ал. 5 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), са изпратени ИПДПОЗЛ до „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД, „ПРОКРЕДИТ БАНК“ ЕАД и „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с които е изискано движението на парични средства по банковите сметки, чийто титуляр е Й. К. А.. При анализ на получените резултати е установено, че по банковите й сметки в ОББ АД са извършвани ежемесечни вноски на суми по около 500,00 лв., които след това са изтеглени на каса, постъпвали са суми от НОИ за пенсия и социални помощи. Органите по приходите са констатирали, че не са налице преводи на парични средства от и към „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД.

При извършена справка в Агенция по вписванията е установено, че „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД не притежава собствени недвижими имоти и МПС. Относно собствеността на Й. К. А. е установено, че притежава S идеална част от земя и сграда в [населено място], [улица], 1/3 идеална част от земя и сграда в [населено място], 1/2 идеална част от автомобил „Рено“, модел

„Е.“, както и автомобил „Форд“, модел „Б М.“.

Изготвена е справка от ИС „Събиране“, съгласно която за неплатени задължения на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД в размер на 117 451,23 лв. към 13.07.2022 г. има наложени обезпечителни мерки върху налични и постъпващи суми по банкови сметки с ПОМ № С180022-146-0005002/16.05.2018 г. Дългът е класифициран като „несъбираем“.

В резултат на събраните доказателства органите по приходите са достигнали до извод, че Й. К. А., в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала в „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД, целенасочено не е съдействала за обслужване на задълженията на дружеството за данъци и задължителни осигурителни вноски. Посочено е, че част от задълженията на дружеството, за които е ангажирана отговорност, произтичат от декларирани данни от жалбоподателката в качеството ѝ на управител, с което е съзнавала и целяла неплащане на данъци и осигурителни вноски. Отбелязано е, че на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД е извършвана ревизия, приключила с РА № Р-22220218003750-091-001/10.08.2021 г., с който са установени задължения по ЗДДС за периодите от 01.01.2017 г. до 31.05.2018 г. Същите са формирани в резултат на взетите управленски решения и от неосказване на съдействие на органите по приходи в хода на извършената ревизия, изразяващо се в непредставяне на необходимите документи във връзка с декларираните от дружеството вътреобщностни доставки (ВОД) на стоки, както и упражняване на правото на данъчен кредит по фактури, издадени от „БЕТА ФАРМАСЮТИКЪЛ“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], за които в хода на ревизията е направен извод за липса на доставка. Като допълнителен аргумент за недобросъвестно поведение на Й. К. А. е изтъкнато, че при продажбата на дружеството с договор от 17.09.2019 г. активите на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД са били на по-голяма стойност от продажната му цена от 2 000,00 лв. Съгласно предоставената от счетоводната кантора оборотна ведомост за 2019 г. наличните парични средства, осчетоводени по сметка 501 „Каса“, към 01.01.2019 г. са в размер на 934,79 лв., а към 31.12.2019 г. - 1 590,14 лв., дълготрайните нематериалните активи по сметка 219 „ДНА“ са в размер на 7 500,00 лв., по дебитата на сметка 304 „Стоки“ са отразени 5 689,63 лв., задълженията по сметка 401 „Доставчици“ са 243 968,25 лв. и са в по-малък размер от вземанията по сметка 411 „Клиенти“. Предвид факта, че жалбоподателката не е налагала санкции за нарушения и за несправяне със задълженията на други отговорни длъжностни лица, е формиран извод за недобросъвестност от нейна страна и нейното собствено виновно поведение, тъй като няма пречка, ако е имало други виновни /отговорни/ длъжностни лица, те да са бъдат санкционирани от нея. Посочено е, че Й. К. А. в качеството си на управител е знаела за задълженията към бюджета на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД, но е проявила бездействие, като не ги е заплатила.

Причинно-следствената връзка между действията/бездействията на жалбоподателката и невъзможността за събиране на задълженията за данъци и осигурителни вноски е обоснована с продажбата на дружеството на цена по-малка от активите му, поради което юридическото лице е в невъзможност да погаси наличните задължения.

По отношение на предприемането на действия за събиране на задълженията от главния длъжник от публичния изпълнител е направено пълно проучване на имущественото състояние и категоризация на задълженото лице - „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД по образуваното изпълнително дело №[ЕИК]-2017 г., обективизирано в Справка с изх. №С230001-134-0005240/13.07.2023 г. на старши публичен изпълнител Г. М., при което е установено, че дружеството не притежава имущество, към което да бъдат насочени действия по принудително изпълнение, и дългът е квалифициран като несъбираем.

Предвид изложеното органите по приходите са формирали извод, че са налице основания за прилагане на разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК по отношение на лицето Й. К. А. за задължения на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД за периодите на ревизията по декларации за

данъци, ЗОВ и задължения по влязъл в сила РА, главници и лихви в общ размер на 122 483,58 лв.

При оспорването на РА по административен ред, директорът на ДОДОП С. е стигнал до извод, че същият е частично нищожен поради нарушаване на чл. 109 от ДОПК относно преклузивните срокове за образуване на ревизионно производство по отношение на част от установените задължения, в която част същият не е предмет на настоящото съдебно производство. В останалата част РА е потвърден, касателно следните публични задължения в размер на 73 454,49 лв., в т.ч. за:

- корпоративен данък за 2017 г. в размер на 4 508,12 лв.;
- данък върху добавената стойност (ДДС) за периодите м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г. и м. 02.2018 г. общо в размер на 52 951,48 лв.;
- данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 02.2018 г. до м. 10.2019 г. общо в размер на 3 218,60 лв.;
- задължителни осигурителни вноски - държавно обществено осигуряване (ДОО) за осигурители за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г. общо в размер на 8 679,46 лв.;
- универсален пенсионен фонд (УПФ) за осигурители за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г. общо в размер на 996,10 лв.;
- вноски за здравно осигуряване (ЗО) за осигурители за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г. общо в размер на 3 100,73 лв.

На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ), са начислени лихви общо в размер на 50 773,80 лв., както следва:

- начислени лихви за корпоративен данък за 2017 г. и 2018 г. общо в размер на 2 959,27 лв.;
- начислени лихви за ДДС за периодите от м. 04.2017 г. до м. 10.2018 г. и от м. 01.2018 г. до м. 02.2018 г. общо в размер на 38 382,10 лв.;
- начислени лихви за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 07.2017 г. до м. 11.2017 г. и от м. 01.2018 г. до м. 10.2019 г. общо в размер на 1 880,32 лв.;
- начислени лихви за ДОО за периодите от м. 08.2017 г. до м. 09.2018 г. общо в размер на 5 148,67 лв.;
- начислени лихви за УПФ за периодите от м. 08.2017 г. до м. 09.2018 г. общо в размер на 569,55 лв.;
- начислени лихви за ЗО за периодите от м. 08.2017 г. до м. 09.2018 г. общо в размер на 1 833,89 лв.

Решението е поправено с решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 952/10.07.2024 г., както следва:

- начислени лихви за ДДС за периодите от м. 11.2017 г. до м. 10.2018 г. и от м. 01.2018 г. до м. 02.2018 г. – начислени лихви за периоди от м. 01.2018 г. до м. 02.2018 г.;
- начислени лихви за ДОО за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2018 г. – за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г.;
- начислени лихви за УПФ за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2018 г. – за периоди от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г.;
- начислени лихви за ЗО за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2018 г. – за периоди от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г.

Изложени са мотиви, че въз основа на безспорни доказателства са установени с РА № Р-22220218003750-091-001/10.08.2021 г. задължения на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД. В тази връзка е посочено, че декларираните ВОД към В. Ltd GB166315705, както и доставките от „БЕТА ФАРМАСЮТИКЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по които е ползван данъчен кредит от „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД и са отчитани разходи за дейността, не са реално извършени доставки по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС, съответно не обективират действително осъществени стопански операции съгласно Закона за счетоводството. Последното е дало основание на органа да направи извод,

че Й. К. А. в качеството на собственик на капитала и управител на дружеството е разполагала с цялата информация и с всички права за управление на дейността на дружеството, проявила е недобросъвестност, като е издавала и използвала нередовни фактури, въз основа на които е отчитала разходи и е ползвала право на данъчен кредит по доставки от доставчици, които не са били реално извършени. Тези недействителни доставки са отразявани в отчетните регистри, което от своя страна е довело до деклариране и плащане на занижени задължения за ДДС и за корпоративен данък. Й. К. А. е била наясно с декларираните от името на дружеството факти и обстоятелства за ревизираните периоди. Подчертано е, че фактът, че декларациите на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД не са подавани лично от нея, а от счетоводител по електронен път, не я освобождава от отговорност. Предвид изложеното е направен извод, че е доказано безспорно, че Й. А. умишлено е предприела действия за прикриване на факти и обстоятелства пред данъчната администрация, с които е целяла избягване на данъчно облагане. В случая не се касае просто за неизпълнение на задължения за заявяване на тези факти, а за укриването им. Неизпълнението не е в резултат на небрежност или пропуск на друго отговорно лице в рамките на неговата компетентност, а на волево действие от страна на управителя.

В тази връзка органът обосновава изводите си с обстоятелството, че с договор от 17.09.2019 г. Й. К. А. продава всичките си дружествени дялове от „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД на цена от 2 000,00 лв. Съгласно чл. 4 от договора при продажбата жалбоподателката е предала на новия собственик изцяло активите на дружеството и счетоводната му документация. Нито в хода на ревизията, нито с жалбата по административен ред са представени надлежни доказателства за индивидуализация на предаденото имущество и документи, които материализират вземанията на дружеството с цел обезпечаване на събирането им от новия собственик и управител. Органът счита, че клаузата на чл. 4 от договора е бланкетна и не може да послужи за установяване на конкретно предадено имущество и книжа, които го съпътстват, поради което в контекста на извършваната ревизия прехвърлянето на дружествените дялове без доказателства за това, че цялата търговска документация е предадена на новия управител, е недобросъвестно действие, целящо единствено отклоняване от отговорност на управителя. Отделно от това, органът сочи, че определената продажна цена е значително по-малка от активите на дружеството по счетоводни данни. Органите по приходите са констатирали, че към 31.12.2019 г. наличните средства по каса са в размер на 1 590,14 лв., дълготрайните нематериални активи са на стойност 7 500,00 лв., стойността на вземанията от клиенти е в размер на 282 175,21 лв., а задълженията към доставчици в размер на 243 968,25 лв. Освен това няма данни да е извършена оценителна експертиза, която да установи стойността на дяловете.

Действията по прехвърляне на дружеството на значително по-ниска цена от активите и при започнало ревизионно производство са квалифицирани от директора на ДОДОП - С. като умишлено укриване на факти и обстоятелства от приходната администрация от страна на ревизираното лице по отношение на дейността на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД. Позовава се на практика на ВАС в този смисъл - Решение №1518 от 13.02.2023 г. по адм.д.4405/2021 г., Решение №2354 от 07.03.2023 по адм.д. 6425/2022; Решение №1087 от 01.02.2023 г. по адм.д.6656/2020.

Във връзка с възраженията за изчерпване на всички законови средства за удовлетворяване на публичното вземане директорът на ДОДОП С. подчертава, че публичният изпълнител е извършил пълно проучване на имущественото състояние на главния длъжник „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД и е установил, че дружеството не притежава движимо и недвижимо имущество, дългосрочни и краткосрочни инвестиции, притежаваните банкови сметки са без авоари, а дългът е квалифициран като несъбираем. Наличието на счетоводен запис в сметка 411 „Клиенти“ с вписан размер на вземания 282 175,21 лв. не е годно доказателство, което да обосновава възможност за погасяване на публичните задължения чрез принудително изпълнение. Позовава се на решение на ВАС № 3926/02.04.2024 г. по адм.д. 28/2023 г., с което върховният съд е приел, че въпреки че по счетоводни данни към момента на възникване на процесните публични задължения дружеството притежава активи, чиято балансова стойност надвишава задълженията, това не променя извода, че е налице невъзможност за събиране на

публичните задължения и то точно в резултат на действията на ревизираното лице. Решението на директора на дирекция „ОДОП“ - С. е връчено на ревизираното лице на 02.07.2024 г. по електронен път, видно от представено удостоверение за връчване на л. 26. С жалба вх. № 53-04-464 от 08.07.2024 г. по описа на ТД на НАП – С. РА е оспорен по съдебен ред, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство. Приобщени са събраните в хода на производствата по издаване и оспорване по административен ред на РА материали като част от преписката.

По доказателствено искане на жалбоподателя за изясняване на фактите, относими към правния спор, по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ) и е назначено вещото лице О. Т.. Представено е заключение, което е прието от страните без оспорване. Съдът кредитира същото като професионално и безпристрастно изготвено предвид липсата на данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото, даващо пълен и непротиворечив отговор на поставените въпроси, поради което го приобщава към доказателствения материал по делото.

По делото е разпитан като свидетел А. Г. Г., ЕГН [ЕГН], който твърди, че от 2019 г. до момента е управител в „Булмед Експорт 1“ ЕООД. Заявява, че, откакто е управител на дружеството, от страна на НАП не са се свързвали с него във връзка с ревизионно производство. Твърди, че е купил дяловете на дружеството от Й. А. през 2019 г., защото дружеството имало издаден лиценз за търговия на едро с лекарства, а на него му бил необходим такъв лиценз, за да развива друга търговска дейност. Сумата превел на Й. А. като физическо лице, а не като управител. Тя му предала счетоводните и търговските документи при закупуване на дружествените дялове. Към момента на придобиване на дяловете дружеството нямало никакво имущество. Не използвали вещо лице, за да определят стойността на дружествените дялове. Определили я на база на това, че издаването на един лиценз струва около 5000 лв. Свидетелят предложил на Й. А. да ѝ заплати съответната сума, която била по-малко от 5000 лв., тъй като нямал възможност за по-голяма, и тя се съгласила. Заявява, че задълженията по издадения на дружеството ревизионен акт към настоящия момент не са погасени.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, доколкото съдържат данни, потвърдени от останалите доказателства по делото и не влизат в противоречие със същите.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу РА е подадена в срок от лице с право и интерес от оспорване като неблагоприятно засегнато и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, след като е изпълнена абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК за предварително обжалване на акта по административен ред. РА в оспорваната част е потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“ - С.. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 160, ал. 2 ДОПК настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Оспореният в настоящото съдебно производство Ревизионен акт №22221723004311-091-001/18.03.2024 г. е издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП - С. - орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията. Ревизията е възложена със ЗВР, издадена от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. при условията на заместване на И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., който е оправомощен като компетентен орган по чл. 112, ал.

2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С.. Съгласно т. II.4 от последната заповед е определена В. А. В. като компетентен орган за възлагане на ревизии при отсъствие на титуляра И. М. Р.. Следователно, ревизията е възложена от материално и териториално компетентен орган съгласно процесуалния закон и издадените въз основа на него заповеди на директора на ТД на НАП за определяне на компетентен орган. Ръководителят на ревизията е посочен в заповедта за възлагането ѝ и заповедите за изменение на ЗВР по реда на чл. 112, ал. 1 от ДОПК. Следователно РА е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Спазена е писмената форма за издаване на акта, същият има необходимото съдържанието, предвидено в чл. 120, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид с посочване на данъчните задължения по основание и периоди. Мотивиран е с подробно изложените в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 ДОПК е неразделна негова част, фактически констатации на органите по приходите и относимите към тях нормативни разпоредби, които са довели до съответните изводи за установяване на публични задължения в тежест на ревизираното лице.

Видно от приложените копия на ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, същите са подписани с квалифициран електронен подпис на издателя, валиден към датите на тяхното издаване, което се потвърждава, както от представените по делото доказателства, така и от служебно извършената от съда справка в публичния електронен регистър на доставчика на удостоверителни услуги по чл. 28 ЗЕДЕУУ, в който регистър съобразно чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ и задължението си по чл. 22, т. 4 ЗЕДЕУУ доставчикът на удостоверителни услуги публикува удостоверенията по чл. 24 ЗЕДЕУУ, което публикуване е форма на самото издаване на удостоверение по чл. 24 ЗЕДЕУУ – арг. чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ.

Решението на административния орган, с което е потвърден РА, е издадено от директора на дирекция „ОДОП“ – С. Е. П., която е компетентният орган съгласно чл. 152, ал. 2 от ДОПК. От заместник-директора на дирекция „ОДОП“ – С. в условията на заместване на титуляра въз основа на Заповед № ЗЦУ-ОПР-16/09.06.2023 г. за оправомощаване на заместник-директора на дирекция „ОДОП“ – С. и Заповед № 8520/26.06.2024 г. на изпълнителния директор на НАП е издадено Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 952 от 10.07.2024 г.

Производството е започнало по реда на чл. 112, ал. 1, вр. с ал. 2, т. 1 от ДОПК, като ревизията е възложена от орган, който е надлежно оправомощен за това. ЗВР и ЗИЗВР са издадени в електронна форма, като са представени доказателства, че са подписани с валиден квалифициран електронен подпис, с което са спазени изискванията за форма на актовете. Спазени са сроковете по чл. 114 ДОПК за извършване и приключване на ревизията, като същите са удължавани по реда на чл. 114, ал. 2 от ДОПК със заповеди на органа, възложил ревизията. Доказателствата, послужили за издаването на РД и РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. От съставените от органите по приходите в изпълнение на правомощията им протоколи, които съответстват на изискванията за форма и реквизити, е видно, че са провели производството при спазване на принципите за законност, обективност, добросъвестност, право на защита и служебно начало. Приходните органи са положили усилия за приобщаване на всички относими към предмета на ревизията доказателства и са осигурили възможност на ревизирания субект да реализира процесуалните си права. Не са нарушени правата на жалбоподателя в административното производство по издаване на акта.

Поради изложеното съдът намира, че производството, в резултат от което е издаден оспореният ревизионен акт, е протекло при спазване на предвидените процесуални правила и не са допуснати нарушения, които да обосновават отмяната му като незаконосъобразен.

По материалната законосъобразност на акта:

Отговорността на жалбоподателката Й. К. А. е ангажирана за публични задължения на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД, установени с влязъл в сила ревизионен акт, на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Член 19 от ДОПК (в относимата редакция), предвид разписаните разпоредби, урежда два отделни състава на отговорността и различни прояви на неправомерно поведение на третото

лице (укриване по ал. 1 и извършване на плащане или отчуждаване на имущество на дружеството по ал. 2), които водят до невъзможност установени публични задължения на дружеството да бъдат събрани.

В настоящия случай основанийето за ангажиране на отговорността на жалбоподателката, на което се позовават приходните органи, е чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК, в относимата редакция - ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 04.08.2017 г., който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител, и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. Тълкуването на разпоредбата налага извод, че фактическият състав на същата включва следните елементи:

1. субект на отговорността – управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или пълномощник;
2. безспорно установено и изискуемо задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК;
3. действие – укриване на факти и обстоятелства, които физическото лице по закон е било длъжно да обяви пред орган по приходите или публичен изпълнител;
4. причинно-следствена връзка - вследствие на това укриване на факти и обстоятелства не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски;
5. невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие съществуващите публични задължения;
6. граници на отговорността - в резултат на виновното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

За пълнота следва да се посочи, че не е приложим в случая фактическият състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК, съгласно който отговорността за непогасени задължения на дружеството се свързва с изчерпателно изброени в т. 1 и т. 2 действия от страна на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник, а именно: извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, отчуждаване на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг, в резултат от което то бъде осребрено в полза на третото лице. Следователно в тази хипотеза става дума за извършването на разпореждане /плащания или отчуждителни сделки/ с имуществото на задълженото юридическо лице, водещи до намаляване на това имущество до степен, непозволяваща изпълнението на възникналите задължения, което е извършено в условията на недобросъвестност от субекта на отговорността. Такива действия нито се твърди от органите по приходите да са извършени от жалбоподателката А., нито се установяват с оглед релевираните по делото факти.

Между страните не е спорен фактът, че жалбоподателката Й. А. е била управител на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД през периодите, включени в обхвата на процесната ревизия. Това обстоятелство по категоричен начин определя същата като субект на отговорността по чл. 19 от ДОПК.

Не е спорно между страните, че РА № Р-22220218003750-091-001/10.08.2021 г., издаден на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД, е влязъл в сила в частта относно установени задължения за корпоративен данък за 2017 г., за начислени лихви за корпоративен данък за 2017 г. и 2018 г.; за ДДС за периода м. 02.2018 г., за начислени лихви за ДДС за периодите от м. 11.2017 г. до м. 10.2018 г. и от м. 01.2018 г. до м. 02.2018 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 02.2018 г. до м. 10.2019 г., за начислени лихви за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 01.2018 г. до м. 10.2019 г.; за задължителни осигурителни вноски за ДОО за осигурители за

периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г., за начислените лихви за ДОО за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2018 г., за УПФ за осигурители за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г., за начислени лихви за УПФ за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г.; за вноски за ЗО за осигурители за периодите от лихви за ЗО за периодите от м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г., ведно с начислени лихви за забава за периода м. 12.2017 г. до м. 09.2019 г.

Спорът между страните е за наличието на другите елементи от фактическия състав на отговорността – извършено ли е действие от задълженото лице, покриващо посоченото в разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, дали това действие е в причинно-следствена връзка с невъзможността да бъдат събрани задълженията, както и в какви граници следва да се ангажира отговорността на управителя за задължения на дружеството. В тази връзка следва да се посочи, че уредената в тази норма отговорност на физическо лице от кръга на посочените в нея е субсидиарна, тоест следва да бъде ангажирана в случай на непогасени ликвидни и изискуеми задължения (тоест безспорни и след настъпване на падежа за плащане) и до размера на невъзможните за събиране суми, които са в пряка причинно-следствена връзка с действията на това лице. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице в укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да бъдат събрани задълженията, тоест невъзможността за събирането им следва да се дължи изключително на поведението на отговорното физическо лице. От друга страна се приема, че действието по укриване на тези факти следва да е извършено преднамерено, т. е. необходимо е виновно поведение.

На първо място, в настоящия случай за обосноваване на отговорността се сочи, че управителят на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД е декларирал в отчетните регистри на дружеството по ЗДДС и в ГДД неверни данни, включително е включвал в справките-декларации нередовни фактури, които не документират реално извършени доставки, като в резултат от това дружеството е упражнило неследващ му се данъчен кредит и е избегнало заплащането на задължения за ДДС, корпоративен данък и осигурителни вноски. Налице е практика на Върховния административен съд в тази връзка, съгласно която се приема, че проява на укриване на факти е пропусъкът в съответните справки-декларации по ЗДДС да се отразят всички доставки, както и посочването в ГДД по ЗКПО на занижен финансов резултат. Субект на укриването е управителят, доколкото при действието на чл. 141, ал. 2 от ТЗ той представлява дружеството, организира и ръководи дейността му /чл. 141, ал. 1 от ТЗ/.

Следва да се посочи, че е налице разлика във фактическите състави, обуславящи отговорността на дружеството за данъци, и този по чл. 19, ал. 1 ДОПК, обуславящ отговорността на управителя му за невъзможността да бъдат събрани въпросните задължения на дружеството за данъци. За прилагането на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК релевантна е връзката между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството, а такава връзка с декларираните данни в справките - декларации по ЗДДС и ГДД по ЗКПО не е налице. Декларирането на данни има отношение към отговорността за отчитането и внасянето на съответните публични задължения за данъци и ЗОВ, свързани с дейността на търговеца. Укриване на факти в тази връзка, както беше посочено, е относимо към дължимостта на публичните задължения от дружеството, но не и към събирането им. В хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК следва да бъде доказана именно непосредствената причинно-следствена връзка между действията на управителя и осуетяването на събираемостта на установените задължения.

Дори да се приеме за доказана тезата на приходния орган, че с поведението си управителят на дружеството е извършил действия по укриване на факти и обстоятелства, които по закон е следвало да обяви пред приходния орган или публичния изпълнител, фактическият състав на чл. 19, ал. 1 ДОПК включва и причинна връзка между това укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството. В случая с оглед данните по делото органите по приходите не са доказали, че невъзможността да бъдат събрани установените с РА задължения на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД се дължи именно на неверните данни в подадените декларации. За да бъде ангажирана отговорността на управителя по чл. 19,

ал. 1 ДОПК, е необходимо да е налице пряка причинно-следствена връзка между неговите действия и несъбирането на задълженията на представляваното от него юридическо лице. Освен това в практиката се приема, че невъзможността за събиране на публичните вземания следва да се дължи единствено на действията на управителя или някое от другите, посочени в нормата лица.

Горният извод за недоказаност на причинно-следствена връзка съгласно състава на чл. 19, ал. 1 от ДОПК не се променя и от обстоятелството, че А. е прехвърлила дружествените си дялове след образуване на ревизионно производство по отношение на „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД. Действието по прехвърляне на дружествените дялове не представлява укриване на факти и обстоятелства, които по закон управителят е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител, тъй като лицето, което го извършва (управителят на дружеството), не е длъжно да обяви този факт пред НАП, каквото е изискването за отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Освен това от представените доказателства не се установява, че правоприемникът А. Г. няма да продължи да развива търговската дейност на „Булмед експорт 1“ ЕООД. Точно обратното – в случая е безспорно, че дружеството е продължило дейността си (не е ликвидирано) и след въпросното прехвърляне. В този смисъл има съдебна практика по сходни дела - решение № 6250 от 28.05.2020 г. на ВАС, Първо отделение, постановено по адм.д. № 1412/2020 г., решение № 3776 от 11.03.2020 г. на ВАС, Първо отделение, постановено по адм.д. № 11972/2019 г.; решение № 10929 от 12.07.2019 г. на ВАС, Осмо отделение, постановено по адм.д. № 5156/2019 г.

Предприетите от задълженото лице Й. А. действия, свързани с прехвърляне на дружествените дялове, с което е обоснован коментирания елемент от отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК в РА, не могат да установят причинно-следствената връзка между твърдените укрити факти и обстоятелства при декларирането на ДДС и невъзможността за събиране на установените данъчни задължения на дружеството. В случая не е доказано, че поведението на управителя е единствената причина за невъзможността да бъдат събрани задълженията за данъци и ЗОВ, тъй като това действие не се намира във връзка с имуществото на дружеството. На първо място, в оспорения ревизионен акт липсват констатации управителят А. да е извършвала действия с разпореждане с активи или парични средства на дружеството, които да покриват размера на несъбраните задължения. На следващо, в хода на ревизията не е извършен никакъв анализ какво точно имущество е притежавало дружеството за процесния период и дали същото е могло да покрие задълженията на дружеството, установени с ревизионния акт.

Отново за пълнота следва да се посочи, че в хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК фактическият състав изисква отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и именно по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски. Тези предпоставки за ангажиране на отговорността на управителя по чл. 19, ал. 2 от ДОПК нито се твърдят, нито са доказани във връзка с прехвърлянето на дружествените дялове.

По делото не е доказано, че поведението на ревизираното лице е единствената причина за невъзможността да бъдат събрани публичните задължения на „БУЛМЕД ЕКСПЕРТ 1“ ЕООД, както и наличието на причинна връзка между действията на ревизираното лице и несъбираемостта на установените публични вземания на дружеството. Проведени са действия по принудително изпълнение от публичен изпълнител, но липсва достатъчно проучване относно наличното имущество на дружеството и анализ на своевременно предприетите действия с цел удовлетворение на дълга, още повече че и след прехвърляне на дяловете от дружеството от жалбоподателката същото е продължило дейността си, в хода на която е вероятно да е настъпила промяна. Това обстоятелство се потвърждава и от заключението на ССЧЕ, според което дружеството е разполагало с активи, включително несъбрани вземания от клиенти.

Съгласно заключението на ССЧЕ, което е приобщено към доказателствения материал по делото, към датата, на която са прехвърлени дружествените дялове от Й. А. в „БУЛМЕД ЕКСПОРТ 1“ ЕООД - 17.09.2019 г., размерът на вземанията на дружеството е 282 175.21 лв., докато размерът

на задълженията към доставчици е 243 968.25 лв., към други кредитори - 6000 лв., по разчети със собственици - 9 000.00 лв. Вещото лице е посочило, че не са представени доказателства, че е престъпено към събиране на установените изискуеми вземания, независимо че дружеството работи след 26.09.2019 г. Съгласно отговора на втория въпрос от заключението се установява, че през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. липсват постъпления за дружеството, представлявано от жалбоподателката, от негови клиенти.

Горните изводи вещото лице е направило въз основа на анализ на представени оборотни ведомости на „Булмед Експорт 1“ ЕООД.

Във връзка с горното липсват данни по делото за предприемане на действия за упражняване на правата на кредитора за събиране на неизпълнените задължения по съдебен или извънсъдебен ред.

Следователно, по делото са налице данни, че към датата на прехвърляне на дружествените дялове дружеството е имало активи, включително вземания от клиенти, за които не са представени доказателства от публичния изпълнител за предприети действия по събирането им. Ангажирането на личната имуществена отговорност по чл. 19 ДОПК е допустимо, само и единствено ако публичният изпълнител е изчерпал всички законови средства за удовлетворение на публичните вземания от задълженото юридическо лице (чл. 20 ДОПК), включително като бъдат установени несъбрани вземания от клиенти на дружеството и се пристъпи към тяхното събиране. Нещо повече, ангажиране на отговорността по чл. 19 ДОПК и принудителното изпълнение срещу управители и членове на органи на управление е свързано винаги с доказване от страна на публичните изпълнители на несъбираемост на задължението от съответното юридическо лице. Необходимо е доказването на неуспешно проведено обезпечително, съответно изпълнително производство. Съдебната практика е константна в становището си, че органите по приходите следва да са предприели всичко необходимо за събиране на вземанията от основния длъжник. Нещо повече, съгласно практиката на ВАС обективната невъзможност да се съберат задълженията за данъци/осигурителни вноски в резултат на това поведение на ръководен орган на съответното юридическо лице е предвидена в състава на правната норма, която не може да се тълкува разширително, като се свързва със затрудняване или с ограничаване на възможността за принудително събиране на задължението (Решение № 11243 от 25.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 5683/2016 г., VIII о.; Решение № 140 от 26.01.2015 г. на АдмС - П. по адм. д. № 3698/2013 г., потвърдено с Решение № 2645 от 9.03.2016 г. на ВАС по адм. д. № 3166/2015 г., Решение № 3616 от 30.03.2016 г. на ВАС по адм. д. № 99/2015 г., VIII о.) \ Решение № 4407 от 13.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 3289/2015 г., I о. \ Решение № 7942 от 29.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 2689/2015 г., VIII о.; Решение No 1072 от 28.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 12588/2013 г. и др.).

С оглед на всичко гореизложено съдът намира, че не са реализирани всички предпоставки от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, поради което и предвид тяхната кумулативност, предвидена в правната норма, е препятствана възможността за ангажиране на личната отговорност на управителя на задълженото юридическо лице. Поради това РА в оспорваната част е неправилен и необоснован и като такъв следва да бъде отменен изцяло.

Предвид акцесорния характер на задълженията за лихви, които са установени с РА, незаконосъобразността на главното задължение влече след себе си и незаконосъобразност на лихвите за забава, начислени с РА на основание чл. 1, ал. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

По разностите в производството:

Предвид изхода на делото на жалбоподателя се следват направените разноски в производството, съгласно представения списък и представени доказателства за реалното им заплащане, в размер на 1886 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. второ от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. К. А., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], [жилищен адрес] ревизионен акт № Р-22221723004311-091-001/18.03.2024 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор - възложил ревизията, и Ц. К. Х. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП - [населено място] - ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 906/01.07.2024 г. на директора на дирекция Данъчно-осигурителна практика С. при Централно управление на Националната агенция по приходите, с който са определени задължения на Й. К. А., на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК, за задължения на „Булмед експорт 1“ ЕООД, в общ размер главница и лихва на 46 664.38 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на Й. К. А., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], [жилищен адрес] съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, сторените съдебно-деловодни разноски в размер на 1886,00 (хиляда осемстотин осемдесет и шест) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: